

градъ Атина, и Данай, който основалъ Аргоско то царство. Отъ Финикия дошълъ Кадмъ, и сградилъ градъ Тива: самото име на южна Гърция Пелопонесъ ужъ било наречено отъ Пелопса, прѣселникъ отъ Лидия *).

Послѣдници ти на тия прѣселенци много врѣме царовали въ Гръцко и са извѣстни подъ име юнаци (герои). Баснословни ти приказки за тѣхната съдбина пълнеть всичкий старий или така наречений »Юнашкий« периодъ на гръцка та история. Трѣбова да знаемъ, че ни единъ народъ не е оставилъ толкова баснословни прѣдания за свои ти богове и юнаци, колко то Гръци ти. Такъви прѣдания или измислици се наричатъ *басни* (мити).

Басни за юнаци ти. Първо мѣсто между баснословни ти юнаци у Гръци ти захващатъ Херкулесъ и Тезей. Херкулесъ билъ отъ послѣдници ти на Даная и се броилъ

*) Ето какъ приказова едно прѣдание за Пелопса. Татко му царь Танталъ поискалъ да испита силата на боговете, та имъ заклалъ сина си Пелопса да ги гости. Зевсъ го въскръсилъ, а татка му осѣдилъ да се мъчи въ пѣклътъ отъ гладъ и отъ жажда посрѣдъ споръ и берекеть: Тенталъ стоялъ до шия въ вода и надъ глава та му имало клоние обвиснали отъ плодъ: нъ кога искалъ да си откъсне нѣкой плодъ, клоние ти се подигаги нагорѣ, а кога се навождалъ камъ вода та тя се отеглявала отъ него. Пелопсъ отишълъ съ имане то си въ южна Гърция, въ Елада, и пратилъ годечници да иска хубавица Иподамия, дъщеря на царь Ономай. Оракулъ тѣ прѣдреклъ на Ономай, че ште загине отъ зеть си. Ономай, за да отбѣгнува погубване то, прѣдлагалъ на всякой годеникъ борба съ надпрѣпускане: той съ бързи ти си коние всякога спечалвалъ побѣда та, и, споредъ сговорѣтъ убивалъ побѣдений. Пелопсъ подкупилъ царский карачь, който направилъ така, каквото царска та колесница въ пропускане то се прѣметнала, и Ономай се убилъ. Пелопсъ го наслѣдилъ, и се оженилъ за дъщеря му. Нъ прѣди да умре Ономай прокледъ съперникътъ си и всичкий му родъ. Наистина, послѣдници ти на Пелопса били сполѣтѣни отъ голѣми злочестини.